21 IUNIE: DIALOG ANGELO NICULESCU - LOTUL NAȚIONAL

Campionatul se apropie de sfîrșit și curînd cortina se va lăsa peste scena fotbalistică. Va urma vacanța, absolut necesară mai ales pentru jucători, apoi pregătirile și... din nou grijile unui alt sezon competițional. De data aceasta, poate, mai important pentru fotbalul nostru, pentru că în toamnă se va decide calificarea tricolorilor în sferturile de finală ale campionatului Europei.

Iată de ce, în aceste zile fierbinți ale campionatului nostru, antrenorul emerit A. NICULESCU, conducătorul tehnic al reprezentativei, este nelipsit de la jocuri, în special de la acelea unde evoluează fotbaliști selecționabili. Gîndurile sale însă, merg mai departe, spre sezonul de toamnă, cînd echipa națională va avea de dat examenele decisive. Și pentru pregătirea viitorului sezon, el va porni de la... meciul de la Bratislava. În acest scop, *pentru data de 21 iunie și-a fixat o întîlnire la București cu lotul reprezentativ.*

— *În intenția noastră* — ne preciza antrenorul A. Niculescu — *este să facem cu jucătorii, cei 17 ciți au fost la Bratislava, o analiză a meciului cu Cehoslovacia, apoi să le comunicăm programul din toamnă și citeva recomandări pentru vacanță și perioada de pregătire a viitorului campionat.*

Lotul de jucători, la care s-a referit *Angelo Niculescu*, este cunoscut. Îl reamintim totuși: *Răducanu* și *Adamache; Sătmăreanu, V. Niculescu, Dinu, Ianul, Lupescu, Dan* și *Mocanu; Dumitru, Anca* și *Nunweiller VI; Neagu, Dembrovschi, Dumitrache, Lucescu* și *Tătaru*. Dar

● ANALIZA MECIULUI DE LA BRATISLAVA, CU JUCĂTORII ● NUME NOI ȘI MAI PUȚIN NOI ÎN LOT: BOC, IORDĂNESCU, VIGU, NĂSTASE, DUMITRESCU, POPOVICI ȘI DOBRIN ● UN MECI „PROBABILII" – „POSIBILII"?

aceștia nu sînt toți participanții la ședința amintită.

— *Voi mai chema* — a adăugat A. Niculescu — *încă șapte jucători pe care-i socotesc apți să fie luați în considerare: Popovici, Vigu, Boc, Dobrin, Iordănescu, Năstase* și *Dumitrescu*.

Noutatea acestui efectiv o constituie prezența lui *Boc, Popovici, Iordănescu* și *Năstase*, precum și „rechemarea" lui *Dobrin, Vigu* și *Dumitrescu*. În discuția purtată cu antrenorul „tricolorilor" nu am putut ghici intențiile lui cu privire la convocarea acestor șapte jucători. În mod indirect însă, am dedus din unele proiecte pe care ni le-a împărtășit.

— *Aș vrea ca să folosesc meciurile de pregătire și în special pe cele cu echipe străine pentru a încerca 2—3 modificări în formația de bază a reprezentativei. Asta pe de-o parte. Pe de alta, mă gîndesc și la un joc între „probabili" și „posibili". În primul caz aș putea să mă conving mai bine de valoarea sau perspectivele de progres ale unor jucători tineri, afirmați în campionatul nostru, dar care nu pot fi apreciați just, în mod concludent, decît în compania unor adversari străini, cu valoare. În al doilea caz, aș putea măsura mai bine candidaturile la un loc în prima echipă, opunînd pretendenții actualilor titulari. Rămîne numai să putem găsi termenele pentru astfel de acțiuni, într-un sezon care, iarăși, se anunță bogat, pe plan intern și internațional*".

Cum se vede, antrenorul lotului național nu-i lipsit de griji și de preocupări țintind îmbunătățirea lotului și a activității reprezentativei.

SFÎRȘITUL LUMII, FLORES...

de EUGEN BARBU

Toată lumea se întreabă ce-i cu **Dinamo** și cu **Rapid?** Este firesc, cum și mai firesc ar fi să-i credem pe acești jucători care de la 1 ianuarie se pare că nu au avut nici un fel de repaos. Să-i credem că sînt osteniți, că uzura nervoasă din atîtea meciuri le joacă farse din ce în ce mai cumplite. O să-mi răspundeți că mai ales la echipele profesioniste acest fenomen de mediocrizare nu se produce. Perfect adevărat deși v-aș aminti cazul lui **Milan** de anul acesta, echipă care a pierdut titlul la potou...

Dar nu numai uzura nervoasă este de vină. Eu cred că aici intră mai mulți factori. Întîi clima. Să nu uităm că la noi se joacă la temperaturi excesive (programările din cauza televizării partidelor se fac la ore inimaginabile!), în condiții aș spune contraindicate. Al doilea factor al ivirii acestei osteneli premature ar fi alimentația nerațională. Sigur că o supraveghere din partea medicilor există, dar... Aș mai discuta aici și despre prea numeroasele cantonamente care aduc odată cu ele o desensibilizare a jucătorilor, o lipsă de poftă de minge fatală. În sensul acesta federația de specialitate ar trebui să mediteze dacă nu e cazul ca să se renunțe definitiv la aces mod de a-l constrînge pe jucător să se afle în formă. Ar trebui să fie deci inventate alte metode de a-i convinge pe cei nedisciplinați, pentru că a pedepsi un lot întreg pentru cîțiva este inuman.

Și-acum să revenim la etapă...

A fost o duminică trăsnitoare! Din tribunele stadionului „Dinamo" priveam cum echipa lui Dumitrache ca într-un scenariu absurd primea două goluri stupefiante. Primul cam de la 30 de metri de pe stînga: o rachetă a lui Bîtlan; al doilea (după ce Oblemenco tatonase barele cu furie, din gheața acestuia, o gheață de aur, aș zice): un trăznet cu stînga.

Era un spectacol... La transistori se auzea gîfîitul **Rapidiștilor,** pierdut pe malurile neprimitoare ale **Argeșului.** Era sfîrșitul lumii... Să ai în bocanci soarta campionatului și să te înneci ca țiganul la mal, iată ceva ce nu mai înțelegeam...

De la Constanța soseau vești și mai teribile: **Farul,** echipa marinarilor, acel team solid, agresiv, fără milă pierdea teren și încasa goluri de la cine? De la baba UTA! Ei, uite că baba UTA e pe locul patru și n-o să ne mirăm s-o vedem și mai sus. Așta-i fotbalul!

Între două fluiere anapoda ale lui Vlaiculescu (care a cam oferit un penalty lui **Dinamo**) și strigătele sosite de la Cluj unde masivul **Steag roșu** pierdea în fața **CFR**-ului din localitate auzeam și incredibila veste că pe **Republicii,** bancarii nu reușeau să scoată acele două puncte atît de necesare supraviețuirii. Și mai frumos era la Timișoara unde echipa cea mai frumos disperată, **CFR** bătea cu 2—1 pe **Universitatea Cluj,** echipă ce nu pierduse de multă vreme, și asta numai de dragul fotbalului pentru că cele două puncte puse în joc nu erau necesare nici studenților, nici feroviarilor.

Singurele partide terminate cu rezultate previzibile au fost cele de la **Ploiești** unde **Steaua** a fost cotonogită bine de petroliști și a arătat că e o echipă și ea sleită și meciul de la **Bacău** unde și să fi vrut **Poli-Iași** să cîștige nu avea rost cînd există întrajutorare, simpatie și mai ales sentimentul acela moldovenesc atît de frumos al amiciției. Nu vreau să spun cu asta că **Sport Club Bacău** ar fi luat pe daiboj punctele pentru că în general pe teren propriu această formație nu pierde, dar oricum cînd există condiții ca să nu dramatizezi un lucru e bine să nu-l dramatizezi...

Așa dar sîntem lămuriți: **Progresul** și **CFR Timișoara** vor juca în B. Sosesc de acolo: **ASA Tg. Mureș** și **Crișul,** două echipe ardelenești solide și rodate în prima divizie. **Sportul studențesc** cum am aflat cu toții, nu a reușit să completeze numărul de patru bucureștene pentru anul viitor. Și e păcat pentru că eforturi s-au depus.

Ce va fi în fruntea clasamentului nu vom ști decît duminică poate. Totul e atît de întunecat, de neclar...

ATRACȚIA „CUPEI U.E.F.A."

LOCURILE 2 ȘI 3 ÎN DIVIZIA A AU ÎNCEPUT SĂ FIE STIMATE!

Pînă la actualul campionat, bătălia pentru clasament se reducea de regulă la aria îngustă a primului loc și la zona, de asemenea limitată, a retrogradării. Odată ieșite din cursa pentru unul din aceste sectoare, echipele nu mai vădeau nici un interes pentru celelalte locuri, nici măcar pentru 2 sau 3.

Cu campionatul de anul acesta însă, lucrurile s-au schimbat. Divizionarele A au început să manifeste interes și să se bată și pentru ignoratele de pînă acum locuri 3—2. Lucrul acesta este evident urmărind disputa dintre numeroasele echipe, care țintesc aceleași poziții din clasament: 2 și 3.

Explicația? O hotărîre a federației noastre, care, la indicația U.E.F.A.-ei, a anunțat cu mult timp înainte că **ocupantele locurilor 2 și 3** (sau — dacă unul din aceste locuri revine cîștigătoarei Cupei — 4) **vor participa în „Cupa U.E.F.A."** cum se va numi din sezonul 1971/72 fosta „Cupă a orașelor tîrguri".

Această hotărîre (similară cu cea luată și de alte federații naționale, de pildă din Cehoslovacia și Bulgaria) a avut un efect imediat pe plan intern.

În același timp, federația noastră — ca și celelalte foruri naționale — desemnînd ca participante astfel de echipe, contribuie la atingerea obiectivului urmărit de U.E.F.A.: **ridicarea nivelului tehnic al celei de a treia cupe europene.** Aceasta a și fost rațiunea pentru care U.E.F.A. a stabilit cu cîte echipe să participe fiecare țară europeană, repartizată la rîndul ei într-o grupă valorică, pînă la concurența cifrei de 64, cîte sînt admise în competiție, pentru a nu-i lungi durata de desfășurare. Pînă acum, în „Cupa europeană a tîrgurilor", o țară putea să înscrie mai multe echipe, indiferent de poziția lor în clasament, urmînd ca organizatorii să decidă cîte admit. De acum înainte însă, U.E.F.A. — care a preluat organizarea Cupei — a fixat norme și **criterii precise în interesul competiției,** pentru a o face la fel de interesantă și valoroasă ca și surorile ei. Și probabil că așa va fi. Noi ne mulțumim însă, să subliniem — deocamdată — efectul bun asupra campionatului nostru, al unei hotăriri judicioase. **(P. G.)**

O MĂSURĂ DISCUTABILĂ

O hotărîre, recent intrată în vigoare, stabilește ca începînd cu data de 1 iunie, **baremurile de arbitraj pentru toate jocurile oficiale și amicale organizate în întreaga țară, la nivel de municipii și oraș, să nu se mai plătească pînă la sfîrșitul anului în curs.** O măsură dictată, după toate aparențele, de unele considerente de ordin economic, a cărei aplicare însă, departe de a împlini compensarea unor necesități bugetare, constituie mai curînd o mostră de ignorare a unei realități, a unor obligații față de numărul impresionant de mare al acelora solicitați să asigure permanent în teren, normala desfășurare a întrecerilor sportive la dimensiuni competiționale pe plan local.

Dispărînd acest barem — care în fond era destinat să acopere unele cheltuieli de transport și în parte, investițiile de echipament regulamentar ale cavalerilor fluierului — este lesne de înțeles că (în condițiile în care acestora li se pretinde anual și plata vizei pentru legitimația de intrare la manifestații sportive), numărul acelora dispuși, probabil, în viitor să-și consume timpul lor liber pe frig, ploaie sau caniculă, suportînd nu o dată și consecințele unor nemulțumiri inerente, să se restringă treptat pînă la limita insuficienței. **Și vom avea atunci exemple ca acelea înregistrate duminică 6 iunie în Capitală, cînd unele partide programate nu s-au disputat din cauza neprezentării arbitrilor (!), iar altele în care jocurile au fost conduse de un singur arbitru, evident incapabil, cu toate străduințele depuse, să facă față unor cerințe de conducere normală a întîlnirilor.**

Acesta ar fi, să spunem, numai unul din aspectele problemei în cauză. Pentru că nu trebuie exclusă și posibilitatea ca unele asociații și echipe, firesc interesate în cîștigarea cu orice preț a meciurilor pe care le au de susținut, să găsească calea ocolită acoperirii unor baremuri ad-hoc, încurajîndu-se în acest fel practica substituirii unor drepturi pînă acum legale, cu mita.

Deocamdată situația, acum în prag de vacanță competițională, nu pare încă îngrijorătoare. Sezonul de toamnă însă nu este departe. De aceea trebuie căutate și găsite din timp soluțiile corespunzătoare depășirii acestui impas. Printre acestea sugerăm pe aceea a achitării depturilor de arbitraj din încasările realizate la jocurile respective. Deși revenirea la vechiul sistem, folosit pînă de curînd, ni se pare mult mai firească și în același timp înțeleaptă, măsura suspendării temporare a plății baremurilor putînd fi considerată, un simplu experiment, infirmat de realitate.

CAMPIONATUL JUNIORILOR MEREU SUBIECT DE DISCUȚII

Iată-ne, așadar, din nou la capătul unei alte ediții din campionatul republican al juniorilor și școlarilor, întrecere care a angajat pe parcursul celor 352 de partide disputate un număr de 192 de echipe. Un remarcabil succes de ordin cantitativ, în virtutea căruia o mare masă de speranțe fotbalistice și-a marcat prezența în cea mai importantă dispută rezervată schimbului de mîine. Cu un cîștig mai puțin semnificativ însă sub raport calitativ, consecință directă a unui pronunțat decalaj care a existat permanent între un număr relativ restrîns de aproximativ 40—45 de echipe și restul participantelor. De aici și valoarea nivelului competițional de ansamblu, reflectată adeseori în confruntări disproporționate, lipsite de interesul specific luptei sportive, dominată în final de preocuparea pentru rotunjirea golaverajului, în scopul obținerii calificării cu orice preț, ceea ce a generat în unele cazuri practici străine de sensul și conținutul real al întrecerilor.

Subliniind acest din urmă aspect al subiectului nostru, reamintim că F.R.F. — sesizată la un moment dat de intențiile dubioase ale unor echipe de a forța prin mijloace nesportive calificarea în turneul final — a luat unele măsuri care au dus la eliminarea din competiție a trei dintre capii de serie, respectiv Farul, Steaua 23 August și C.S.M. Reșița. Recunoscînd în principiu justețea unei asemenea decizii care se impunea indiscutabil față de situația creată, trebuie arătat, în același timp, că ni se pare insuficient de inspirată soluția nereprezentării a trei dintre seriile campionatului. Într-adevăr, este greu să poată fi contestată cu argumente convingătoare munca și meritele formațiilor CLASATE ÎN ORDINEA CLASAMENTULUI DUPĂ CELE ELIMINATE. **Și cărora le revenea — regulamentar și logic — dreptul participării în etapa următoare a campionatului. Este cazul, îndeosebi, al** Șc. sportive nr. 2 București **(seria a V-a) și al** Metalului Tîrgoviște **seria a VI-a),** echipe net dezavantajate de hotărîrea F.R.F., care și-au apărat, aprecierem **noi, șansele în mod corect, cu prețul unor lăudabile străduanii, demne de frumoasa tradiție sportivă a acestor pepiniere fotbalistice.**

Considerăm însă — analizînd în retrospectivă faptele și esența unor discuții purtate cu ocazia a diverse consfătuiri organizate în problema schimbului de mîine — că nu s-ar fi ajuns, totuși, la un astfel de epilog neplăcut dacă această întrecere a juniorilor și școlarilor, s-ar fi bucurat de O FORMULĂ COMPETIȚIONALĂ ADECVATĂ obiectivelor propuse și mai ales stadiului real de dezvoltare a fotbalului nostru la acest nivel. Evident, acum cînd faptele sînt consumate și cînd posibilitățile de remediere a situației aparțin exclusiv perspectivei, atenția trebuie îndreptată în direcția organizării noului campionat, în așa fel încît acesta să îndeplinească condiția pregătirii tinerilor jucători în spiritul adevăratei atitudini față de cerințele performanței, să rezolve cît mai bine probleme de ordin economic, să stimuleze interesul pentru întreceri și, odată cu aceasta, afirmarea valorilor certe.

Soluții în această privință există, cele mai multe dintre ele fiind prezentate cu prilejul analizelor periodice asupra activității desfășurate de cluburi cu juniorii și copiii. În ceea ce ne privește, sugerăm forurilor în drept o formulă competițională de nivel republican cu opt serii a cîte opt echipe **— repartizate după criteriul geografic — în total deci 64,** în cadrul căreia campionatul să se desfășoare pe o întindere a patru tururi, **în loc de două, asigurîndu-se în acest fel un program bogat de jocuri, în condiții de echilibru valoric și de organizare mai rațională, mai economicoasă a deplasărilor. Aceasta ar fi, socotim noi, o propunere care, studiată cu atenție și eventual îmbunătățită, s-ar putea încadra cu bune rezultate în ideea unei imperioase restructurări pe care o reclamă în momentul de față întrecerea juniorilor și școlarilor.**

M. I.